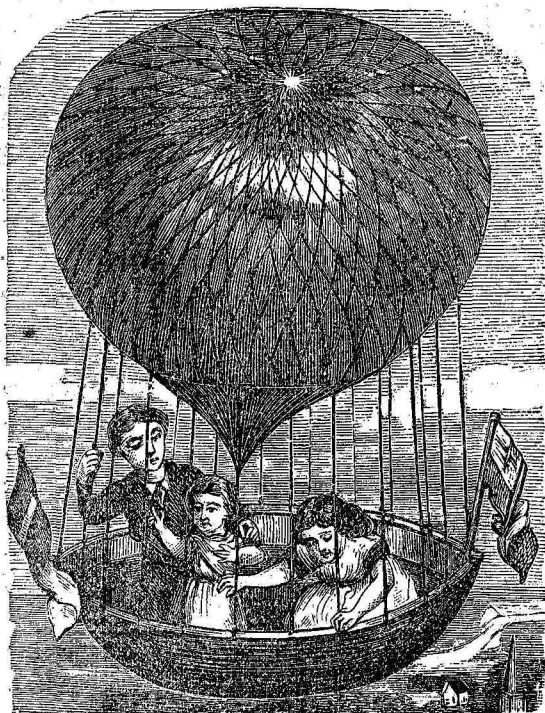

τὰ δύο ἄλλα παιδιὰ, τὰ ὅποια ἔντρομα ἤρχισαν νὰ φωνάζουν καὶ νὰ κλαίουν καὶ νὰ ζητοῦν βοήθειαν· ἐπίσης οἱ γονεῖς, ἀλλ' ἀνωφελῶς· τὸ ἀερόστατον εἰς ὀλίγα λεπτά ἦτο πολὺ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν. Διήλθεν ἄνωθεν τῆς πόλεως καὶ τὰ δυστυχῆ παιδιὰ ἐφώνωζον εἰς τοὺς ἐκστατικούς πολίτας διὰ βοήθειαν· ἀλλὰ ποῦ βοήθεια εἰς τὰ νέφη! Μετ' ὀλίγον τὸ ἀερόστατον ἔγεινεν ἄφαντον ἐντὸς τῶν νεφῶν, διότι ἦτο ἄνεμος σφοδρός.

Τέλος ἐπῆλθε καὶ ἡ νύξ· ὁ δ' Ἰωάννης, ὅστις ἦτο τριετής ἤρχισε νὰ φοβῆται καὶ νὰ κρούνη· ἡ ἀδελφὴ τῆς ὅμως ἡ Ἑλλένη, ἥτις ἦτο ὀκτὼ ἐτῶν, ἔδωκε τὴν ποδιάν της καὶ ἐδίπλωσε μὲ αὐτὴν τὸν ἀδελφόν της καὶ τὸν ἔβαλε εἰς τὸ βᾶθος τοῦ καλαθίου διὰ νὰ πλαγιάσῃ, ἀφοῦ πρῶτον ἔκαμαν, κατὰ τὸ σῦνθηες τὴν προσευχὴν των· διότι ἡ Ἑλλένη ἦτο καλὸν κοράσιον καὶ ἐγνώριζε καλὰ τὴν Γραφήν. Ἐπροσευχήθησαν δὲ εἰς τὸν Θεὸν νὰ τὰ φυλάξῃ καὶ νὰ τὰ στείλῃ παλιν εἰς τοὺς γονεῖς των.

Ἡ νύξ θὰ ἦτο σκοτεινὴ. Ἄν δὲν συνέβαινε νὰ ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν μέγας τις κομήτης εἰς τὸν οὐρανόν, ὅστις ἔδιδεν ἀρχαῖον φῶς.

Ὁ μικρὸς Ἰωάννης ἔπεσε μετ' ὀλίγον εἰς βαθὺν ὕπνον, ἀλλ' ἡ Ἑλλένη ἐσυλλογιζέτο καὶ προσήχετο καθ' ὅλην τὴν νύκτα· τέλος περὶ τὰ ἐξημερώματα παρετήρησεν ὅτι ἐπρέματο ἐν σχοινίῳ ἐκ τῆς σφαίρας· ἐκ περιωργείας δὲ τὸ ἔλαβε, τὸ ἐπράδησε καὶ

ἤσθάνθη παρευθὺς, ὅτι τὸ ἀερόστατον κατέβαινε ὡς νὰ τὸ ἐσειρῇ τις. Τοῦτο τὴν ἐνεθάρρυνε καὶ ἐξηκολούθησε νὰ τὸ τραβᾷ, ἕως οὗ τὸ ἀερόστατον ἐκάθισεν ἐπὶ τῶν δένδρων τοῦ κήπου ἐνὸς ἀνθρώπου, ὅστις δι' ἀνεξηγήτου αἰτίας μὴ δυνάμενος νὰ κοιμηθῇ ἐξήλθεν ἔξω καὶ ἰδὼν τὸ παράξενον ἐκεῖνο πρᾶγμα ἐπὶ τῶν δένδρων, ἐφώναζε τὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς ἀνθρώπους πους του καὶ ὅλοι ὁμοῦ ἐξήλθον εἰς τὸν κήπον. Τὰ παιδιὰ ἅμα ἤκουσαν ἀνθρωπίνους ὁμικίας ἤρχισαν νὰ φωνάζουν, ὁ δὲ Ἰωάννης νὰ ζητῇ ψωμί· ἐκεῖνοι δὲ ἀφοῦ τὰ ἐξέβαλον, τὰ ἐπεριποιήθησαν καλὰ, καὶ μαθόντες πόθεν ἦσαν καὶ πῶς συνέβη νὰ εὑρεθῶν ἐντὸς τοῦ ἀεροστάτου, τὰ ἀπέστειλαν εἰς τοὺς γονεῖς των μὲ μουσικὴν, καὶ οἱ γονεῖς των καὶ ὅλοι οἱ πολῖται ἐβγήκαν εἰς προϋπάντησίν των καὶ τὰ ὑπεδέχθησαν μὲ χαρὰν μεγάλην!

Οὕτως ὁ Θεὸς εἰσέκουσε τὴν προσευχὴν τῶν παιδίων ἐκείνων καὶ τὰ ἔσωσεν. Ἀσπτομερεστέρᾳ περιγραφῇ τοῦ συμβάντος τούτου εὑρίσκεται εἰς τὸν «Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς» ἀριθμ. 752.

ΚΙΝΕΖΟΣ ΜΑΝΔΑΡΙΝΟΣ.

Ἡ Κίνα εἶναι μία τῶν μεγίστων αὐτοκρατοριῶν τοῦ κόσμου κατὰ τὴν ἑκτασίαν καὶ ἡ μεγίστη κατὰ τὸν πληθυσμόν, περιέχουσα περὶ τὰ 400 ἑκατομμύρια κατοίκων· οἱ κάτοικοι τῆς οὗτοι ἀποτελοῦνται ἐκ δύο φυλῶν, τῆς ἐγγχωρίου καὶ τῆς Ταταρικῆς, ἥτις πρό τινων ἑκατονταετηρίδων εἰσέβαλεν εἰς τὴν Κίναν κατέκτησεν αὐτὴν καὶ ἐξακολοθεῖ νὰ τὴν κυβερνᾷ.

Ὅλον τὸ Κράτος διαιρεῖται καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλὰς ἐπαρχίας· εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων διορίζεται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως εἰς διοικητής—οἱ διοικηταὶ οὗτοι ἐκλέγονται ἐκ τῶν νέων ὅσοι φανῶσι διὰ διαγωνισμοῦ οἱ ἱκανώτεροι εἰς τὰς περὶ τὴν διοικητικὴν ἐπιστήμην γνώσεις των.

Πάντες οἱ θέλοντες νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς ὑπάλληλοι πρέπει νὰ διέλθωσι διὰ τῶν ἐξῆς δοκιμασιῶν· εἰς πάντα δῆμον ὑπάρχουσιν ἐπιτροπαὶ τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἑποίων καθήκον εἶναι νὰ ἐξετάζωσι τοὺς προσερχομένους νέους διὰ διαγωνισμοῦ—ὁ διακριθεὶς εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας καὶ λαβὼν πρωτοβάθμιον διπλωμα δύναται μετὰ ἐν ἔτος νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐδρεύουσαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας—ἐὰν καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας λάβῃ τὸ αὐτὸ διπλωμα, παρουσιάζεται μετὰ ἕτερον ἔτος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐδρεύουσαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ· ἐπιτυχὼν δὲ καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας, πέμπεται εἰς Πεκίνον ὅπως σπουδάζῃ καὶ συναγωνισθῇ ἐκεῖ μετὰ τῶν ἄλλων νέων τῶν

ἐξ ὧν τῶν ἐπαρχιῶν συναθροισμένων.

Ἐάν ᾖναι πτωχὸς καὶ δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἐν Πεκίνῳ, οἱ συμπολίται του, οἱ κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἢ καμινπόλεως πληρύνουσι τὰ ἐξόδα τοῦ δι' ἐκουσίῳν συνεισφορῶν.

Ἡ εἰς τὰ γράμματα ἱκανότης ἐκτιμᾶται πολὺ περισσότερον ἐν Κίνᾳ παρ' εἰς ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου. Ὁ ἐπιτυχὼν εἰς τὰς ἐν Πεκίνῳ τελευταίας ἐξετάσεις ἀποστέλλεται εἰς τὸ μέρος τῆς γεννήσεώς του καὶ περιάγεται ἐν θριάμβῳ καθ' ὅλον τὸν τόπον· οἱ γονεῖς του γίνονται εὐγενεῖς καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς του ἔντιμοι.

Τὰ ὕψιστα ἀξιώματα τοῦ Κράτους εἶναι ἀνοικτὰ εἰς πάντας, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς πτωχοτάτους.

Τὰ μέρη ὅπου γίνονται αἱ ἐξετάσεις εἶναι πολὺ περίεργα. Μεγάλαι περιοχαὶ γῆς καλύπτονται ὑπὸ ἀπειρῶν μικρῶν κελίων, κατεσκευασμένων ἐκ τοῦ ὧν. Ἐκαστον τῶν κελίων τούτων εἶναι 5 1/2 πόδας ὕψηλόν, 4 ποδ. πλατὺ, καὶ 5 μακρόν. Ἐκαστος τῶν ὑποψηφίων κατακλείεται εἰς ἐν τούτων καὶ δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέλθῃ ἐκείθεν κατὰ τὰς τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας τῶν ἐξετάσεων· φέρει δὲ μεθ' ἑαυτοῦ τὴν τροφὴν του καὶ ἐξετάζεται αὐστηρῶς πρὶν εἰσελθῇ μήπως φέρῃ ἐπάνω του βιβλίον ἢ χειρόγραφον.

Ἡ προκείμενη εἰκονογραφία παριστᾷ μανδαρίνον ἐν στολῇ καθήμενον· τὸ ἐπὶ τοῦ πλοῦτου πτερὸν τοῦ τοῦ δεικνύει τὸν βαθμὸν του, τὸ μπρίκιον περιέχει τὸ τσάι του, τὸ ριπίδιον μεταχειρίζεται διὰ νὰ ἀερίζεται καὶ τὰ ἄνθη πρὸς εὐχαρίστησίν του, ὁ ὅστις αὐτοῦ ἱστάμενος εἶναι ὑπηρέτης. Εἶπε νὰ εἰσά-

γετο καὶ παρ' ἡμῶν ὁ διὰ διαγωνισμοῦ τρόπος τοῦ διορίζειν τοὺς ὑπαλλήλους καὶ μάλιστα τοὺς διδασκάλους καὶ καθηγητάς.

ΔΕΝ ΔΥΝΑΜΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΩΜΑΙ ΠΛΕΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ.

Κοράσιόν τι ἐγονάτισε κατὰ τὸ σὺνῆθεε ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸν Θεὸν διὰ τὰς εὐλογίας τῆς ἡμέρας καὶ ζητήσῃ τὴν σκέπην του κατὰ τὴν νύκτα. Ὅταν δ' ἐφθασεν εἰς τὸ μέρος ὅπου συνειθίζει νὰ λέγῃ, «Εὐλόγησον, Θεέ, τὴν ἀγαπητὴν μου μητέρα καὶ . . . ἡ φωνὴ του διεκόπη. Ὑψωσε τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς τὴν μητέρα του, ἔμπροσθεν τῆς ὁποίας ἦτο γονατισμένος καὶ εἶπε μετὰ συγκινήσεως, «Δὲν ἔμπορῶ, μαμά μου, νὰ προσεύχωμαι πλέον διὰ τὸν πατέρα μου!»

Ἡ μήτηρ περιμένασα ὀλίγας στιγμὰς ἵνα παρέλθῃ ἡ συγκίνησίς της· τὴν παρεκίνησε νὰ ἐξακολούθῃ τὴν προσευχὴν της. Οἱ γλυκεῖς ὀφθαλμοὶ της ἀπῆντησαν πάλιν τοὺς ἰδικούς της καὶ μετ' ἐρέμουσαν φωνὴν «ὦ μητερ,—εἶπε,—δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἀφήσω. Ἔξω ἀπὸ τὴν προσευχὴν μου.» Ὅτ' εἶπω, «Εὐχαριστῶ σοί, Θεέ μου, διτι εἶχόν ποτε πατέρα.» Ἐκτοτε δὲ ἐξηκολούθησε νὰ τὸν συμπεριλαμβάνῃ τοιαυτοτρόπως εἰς τὰς προσευχάς της.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο μᾶς ἐνθυμίζει ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἶδους. Παιδίον τετραετές, τοῦ ὁποίου ἡ ἀγαπητὴ μήτηρ ἀφηρπάγῃ ἀπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, γονατίσαν τὴν ἐπομένῃ τῆς ἐνταφιάσεώς της ἡμέραν ἔμπροσθεν τῶν γονάτων τοῦ πατρὸς του, ἤρχισε νὰ λέγῃ τὴν σὺνῆθεε προσευχὴν. Ὅταν δ' ἐφθασεν εἰς τὸ «Θεὲ εὐλόγησον τὸν ἀγαπητὸν πατέρα κλπ. ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεώς μου— . . καὶ ὕψωσαν τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τὸν πατέρα του, ὁ ἡ μαμά μου, παπᾶ,—εἶπεν,—εἶναι εἰς τὴν οὐρανὸν εὐτυχής! καὶ κόψαν πάλιν τὴν κεφαλὴν τε. Βοήθησόν μου, Θεέ, ἐξηκολούθησε νὰ γείνω καλὸν παιδίον, ὥστε ὅταν ἀποθάνω νὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν οὐρανὸν, ὅπου εἶναι ἡ ἀγαπητὴ μου μήτηρ» καὶ ἔκτοτε ὁσάκις προσευχεται μετὰ τοῦ πατρὸς του ἐξακολουθεῖ νὰ συμπεριλαμβάνῃ οὕτω πῶς εἰς τὰς προσευχάς του καὶ τὴν μητέρα του.

Πόσον καλὸν καὶ εὐχαρίστον πρᾶγμα διὰ τὰ παιδιά νὰ ἐνθυμῶνται τοιαυτοτρόπως τοὺς εὐσεβεῖς γονεῖς των!

ΚΑΛΟΝ ΚΟΡΑΣΙΟΝ.

Θέλεις μικρὴ μου ἀναγνώστρια νὰ μάθῃς τί εἶναι καλὸν κοράσιον; Ἀκουσον. Εἶναι τὸ ῥόδον τῆς μητρὸς της. Εἶδός ποτε ῥόδον (τριαντάφυλλον) μετὰ τὴν βροχὴν; Εἶναι πολὺ εὐωσμον πρᾶγμα. Ἀλλὰ τὸ εὐωδέστατον ῥόδον ἐν τῷ κόσμῳ δὲν εἶναι οὐδὲ